

Sinisulg

Läänemaa Ühisgümnaasiumi ajaleht

1 €

Nr. 13 / oktoober 2020

Monarhikandidaadid

lk 4-5

Kuhu kadus T.T.?

lk 8-9

Tibust linnuks

lk 11-13

Muusikal enne meid

lk 14-17

FÜÜSIKA TUND UUE ÕPSIGA: INSTRUKTSIOONE TULEVASEKS ELUKS
"KUI POTENTSIAALIDE VAHE ON VÄIKE, SIIS SÄRTSU EI SAA!"

KÕRGEPIINGELIIN

Juhtkiri

Uuel aastal uued tuuled. Ilmselt on kõigil juba kõrini viirusest, millega siiani toime tulema ja arvestama peame. Kevadisest distantsõppest on möödas pea neli kuud ning peame õppimise koha pealt tunnistama nii mõndagi kaotust. Jah, saan aru, et kodus ekraani ees õppematerjal täismahus selgeks teha ei ole kerge ei õpetajale ega ka õpilasele. Siiski leian, et uus aasta on mulle kui õpilasele alanud oodatust tunduvalt suurema koormuse ja tempoga, mida tihti põhjendatakse sellega, et kevadel jäid osad teemad võtmata. Mida rohkem aeg edasi, seda paremaks ja mõistlikumaks lähevad ilmselt ka õppekoormused, loota ju võib. Arvan, et ei räägi vaid enda eest, kui ütlen, et kogu selle koroonatralliga kaasnevaga kohanemine on raske. Me ei pea ringi liikudes kandma just kummiülikondi ja -kindaid, isegi mitte veel maske, kuid ei saa ka eirata fakti, et olukorda tuleb võtta mõistusega, ükskõik kui nõme see ka ei tunduks. Elu ei saa elamata jätta, kuid leian, et ei pea ka nt rahvarohketele üritustele viirust n-ö otsima minema. Lõppude lõpuks on sellega ju seotud ka kogu koolipere ning meie lähedased. Usun, et mitte keegi meist ei soovi jätkata distantsõppes. Seega, võtame uut aastat rahulikult, oleme mõistlikud, kuid mitte liiga tõsisid - muidu läheb igavaks :)

Nagu Lennart Meri kord ütles: „Olukord on sitt, aga see on meie tuleviku väetis!”

- Peatoimetaja Birgitta Vare
11.M

Monarhi veerg

Uus kooliaasta on hoogu võtmas ning loodetavasti olete kõik oma õpingute-režiimi sisse elanud. Kuuldavasti on sisemas uus koolimuusikal ning läheneb suurejooneline monarhivalimine. Muusikali rahvas, pingutage, pühenduge ja särage ning tõestage veel kord, et Läänemaa Ühisgümnaasium on pisut humanitaarkallakuga kool ja häid näitlejaid-lauljad jagub meil küllaga. Selle aasta monarhikandidaadid, mõelge hoolikalt läbi, miks te seda teete ning mis on teie eesmärk ja kas te olete valmis võtma vastutust ning olema üks peamiseid koolinõo kujundajaid. Soovin kõikidele kandidaatidele külma närvi, selget diktsiooni ning kuhjaga enesekindlust! Tulevane Monarh, püsi kahe jalaga maas, ära unusta kõiki ilusaid ja abivalmis inimesi enda ümber ning ole valmis jätma tükike endast meie kooli. Minu kolm kõige vägevamat ja katsumusterohkemat aastat koolis on läbi saanud, kuid nende aastatega puges LÜG mulle südamesse. Sinna jäi palju häid mälestusi, rõõmsameelseid inimesi ning huvitavaid seikasid. Valatud veri, higi ja pisarad olid 100% seda väärt.

Elagu LÜG! Soovin kogu kooliperele töökast ja lõbusat aastat!

Peatse kohtumiseni!

- Veel valitsev monarh
Siim Luiga

HEI SINA! MIDAGI HAKKAB TOIMUMA, ASJAD HAKKAVAD LIIKUMA!

Sellest õppeaastast on seoses koolilehega oodata mõningaid muudatusi. Nimelt tahame oma artiklitesse kaasata just teid, kallid kaasõpilased! Leht ei ole mitte mingil juhul ametlik asi igava ja kuiva tekstiga, mida euri eest ehk ostma ei kipugi. Vastupidi, nüüd hakkab pulli saama.

Paneme koolimajja LINDUDE ALLA LEHEKASTI, kuhu võite lehes avaldamiseks saata oma mõtteid. Neid võib jagada anonüümselt, oma nime või mõne varjunime all - see pole üldse tähtis. Asja point oleks selles, et kõigil oleks võimalus oma ideid jagada, kartmata, mida teised arvavad. Keegi ei saa teada, et see olid just sina, kui sa oma nime meile ei ütle...

Soovid jagada midagi naljakat, mida mõni õpetaja/klassikaaslane tegi/ütles? - Saab.
Soovid avaldada omaloomingut? - Saab.
Soovid uurida, kas keegi saaks sulle kalkulaatori anda, sest enda oma kadus ära? - Saab.
Soovid jagada mõnd üleskutset? Ehk teed ise järjejuttu? Ehk joonistad koomiksit või teed ristsõnu? Ehk soovid meiega üldse kuulujutte jagada? - Saab.

Kõik on oodatud!))

Seekord on meil teile 2 palvet.

1. Tulemas on monarhivalimised. Palun pange meie kasti küsimusi, mida sooviksite, et debatil kandidaatidelt küsitaks - olgu need siis asjalikud või jaburad.
2. Lehe lõpus on ristsõna. Lahenda see nii suures mahus, kui oskad või viitsid. Seejärel löika/rebi see välja, lisa sellele oma klass ja nimi ning pane lehekasti. 16.10 loosime avalikult välja võitja, kellele saab osaks suur au ning ka auhinnad ei jää tulemata!

- Birx

Foto: Aliis Vatku

Monarhikandidaadid endast

Kaarel

Hei, ma olen Kaarel, monarhikandidaat number 1. Käin 12.H klassis. Võlvis toimetan kolmandat aastat, enne seda tegutsesin Haapsalu Põhikooli aktiivis ning olin ka õpilasesinduse juht (koos Kataga!). Ma usun, et mul on monarhile sobilikud omadused: ma ei karda avaldada oma arvamust, julgen sõna võtta ja teen hästi tiimitööd. Tegelen näitlemise, foto- ja videograafiaga, autode ja miljoni muu huviga, sõltuvalt tujust. Koolis võib mind tõenäoliselt kohata ringi kalpsamas või mingit ebamäärast kelbast ajamas (lisaks mõistlikule jutule, otseloomulikult). Soovin kõike head ja võtke elust 101%!

Kaarel: "Koolis võib mind tõenäoliselt kohata ringi kalpsamas või mingit ebamäärast kelbast ajamas."

Sannu: "Mõte pättide tagaajamisest oli ülilahe."

Sannu

Heikihei! Kes ei tea veel, siis olen Kristjan-Sander, paljudele ka lihtsalt Sannu. Õpin 12. majandusklassis ja olen niisama muhe vend. Väiksenä oli minu suur soov saada

politseinikuks, sest mõte pättide tagaajamisest oli ülilahe. Tänapäevaks olen selle soovi juba unustanud, kuid õigluse eest seisan ma ikka! Lisaks mulle meeldib olla teagus ehk kodus olemine

vabal ajal ei tule kõne allagi. Mulle meeldib

sõpradega väljas käia ja sporti teha. Kõige rohkem tunnen uhkust selle üle, et olen kolmandat aastat VÕLVIS ning ka praeguses juhatuses. Loomulikult olen õnnelik, et pääsesin ka muusikali ning saan kandideerida monarhiks. Kõik on nii kiiresti läinud ja palju tegutsemist on olnud, aga selline elu mulle meeldibki ehk mina kavatsen

samamoodi jätkata ja anda endast 100%.

Lisaks, ma ausõna oskan geograafiat.

Mattias

Mina olen Mattias Metsalu ning õpin meie kooli 12. sotsiaalklassis. Olen juba kolm aastat osalenud aktiivselt VÕLVi tegemistes ning tänu sellele saanud võimaluse korraldada Playbacki, sõbrapäeva, tuttipidu ja praktilise tööna meie kooli Jõuluballi. Kooliväliselt tegelen ma laulmise, pillimängu ja näitlemisega ning need oskused toetavad mind nii suvel kui ka talvel Lottemaal töötades. Kui ma just ei kehasta Leiutajateküla koolidirektorit, seaisa Helmutit, veedan ma aega oma sõpradega, musitseerides, mängides erinevaid lauamänge, nautides filme jne. Iseloomult olen ma seltskondlik, hooliv, humoorikas, mõõdukalt lapsemeelne ning sõber, kelle peale saab alati kindel olla. Mattias Metsalu garantii: „Minuga ei hakka kunagi igav!“

Katarina

Kui mult küsida, milline ma olen, siis vastaksin, et julgen öelda, mida ma arvan, mul on tahtevõime midagi korda saata ja olen alati abivalmis. Julgen väita, et olen järjepidev kõiges, mida ma teen ja ei jäta oma kohustusi unarusse. VÕLVi ellu sukeldusin 10. klassi alguses, kui klass mind sinna valis. VÕLVi maailm oli minu jaoks uus ja huvitav ning sulandusin sinna üpris kiiresti sisse. Esimesel aastal oli minu suurimaks saavutuseks see, kui tänu ühele väljakutsele, mille õpilastele esitasin, tuli meie kooli esinema Getter Jaani oma bändiga. VÕLVi teisel aastal olin LÜG Jõuluball 2019 üks peakorraldajatest. Mulle meeldib, kui inimesed pöörduvad mu poole mingi palvega - järelkult nad usaldavad mind. Mulle meeldib, kui saan teha seda, mida armastan ja mis mulle naeratuse näole toob. Mulle meeldib, kui meie kooli õpilased on rahul ja õnnelikud, kuna saavad väljaspool õppimist ka koolielus kaasa lüüa

Katarina: “Mulle meeldib, kui inimesed pöörduvad mu poole mingi palvega - järelkult nad usaldavad mind.”

Mattias: “Minuga ei hakka kunagi igav!”

- Marko

Mina käisin muusikali käästingul

Kaua oodatud kooliaasta esimese nädala reedel said kuulujutud kinnitust, MUUSIKAL TULEB TAAS. Plakatid visati igale poole üles, samuti ka koolipere elevus ja emotsioonid. Casting toimus kõigest kuue päeva pärast peale selle välja kuulutamist. 10. septembril kooli aula ukse taga valmistusid õpilased ette, melu oli hea, lauldi, mängiti pilli, tehti nalja. Sisenemisel oli elav järjekord, kes soovis, see läks. Aulas pidi žüriipaneelile esitama mõne laulu või viisijupi, mida nii mõnigi pidi mikrofoni laulma, ja oli ka muusikuid, kes end ise pillil saatsid. Kui pooled kandidaadid olid oma etteasted teinud, kutsuti kõik saali, kus tuli näidata oma liikumisoskust lihtsa kava näol. See võeti kõik videosse ja see oli ka valimise üks hindamiskohti. Samuti tuli esitada peast ka tekstijupp, mida lugedes pidi täitma erinevaid etteantud teatraalseid

ülesandeid. Kusjuures, kellel tekst peas polnud, pidid sama asja tegema näiteks nädalapäevi lugedes. Casting algas peale 4. tundi ja kestis kuni õhtuni välja. Aulast käis selle aja jooksul läbi 39 kooliõpilast. Sellest valikust avaldati järgneva päeva pikal vahetunnil teatetahvlile nimed, kes olid väljavalitud. Muusikali kallale asuvad seekord 22 noort. Rasmus: “Kui kuulsin, et sellel aastal plaanitakse lavale tuua uus muusikal, tuli mul idee, et võiks ju proovida. Laulnud ma ei ole, näidelnud samuti mitte. Tundus nagu hea võimalus oma mugavustsoonist välja astuda ja sellega saada kogemus koguks eluks. Lauluvalikuga hakkasin koheselt tegelema. Teadsin, et tahan ära kasutada oma oskust kitarril mängida. Rahulikumaid ja tavapäraseid käästingulaule sirvides otsustasin hoopis Eesti punkklassiku Kurjami kasuks lauluga “Raske lapsepõlv”. Kitarrimäng laulule oli lihtne ja sõnad olid mul peas, sest seesama laul on mulle juba väiksest peale meeldinud, kui isa mulle seda esimest korda

Foto: Arvo Tarmula

lasi. Teksti ma millegipärast väga oluliseks ei pidanud ja jätsin selle kuidagi unarusse. Alles casting´u päeval valisisin välja oma tekstijupi, mida olime kirjandusetunnis just äsja lugenud. See mulel pähe ei jäänud ja pidin teisiti hakkama saama. Võtsin kodust kitarriga kaasa, et mängimine mugavam oleks ja selle pärast muretsema ei peaks. Kogu eelneva nädala närv puudus. See on minu puhul tavaline ja üldjuhul on ärevus tulnud sisse hetk enne minu etteastet, seekord oli teisiti. Väga veidralt teisiti isegi - olin väga rahulik. Arvan, et veidike lavanärvi aitab alati esinemisel kaasa. Ootasin ja ootasin, kuid närvi ei tulnud. Ukse taga oli rahvast palju, melu oli hea, laulsime, jutustasime ja õhkkond oli mõnus. Tunde hiljem võtsin end kokku ja sisenesin aulasse, siiani rahulikuna. Ruumi sisenedes tervitasid mind muusikaõpetajad, huvijuht ja lavastaja. Teatasin, et teksti mul peas ei ole ning selle peale sain käsu nädalapäevi lugeda ja samal ajal anti mulle ülesandeid, mida teksti lugedes täita tuli. Mina pidin näiteks kuulutama teksti nagu prohvet, olema väga kurb, väga vihane ja samuti pidin sosistama saladust “väikestele tüdrukutele”. Seejärel Istusin kitarriga toolile, mulle sätiti mikrofoni suu ette, mis tõmbas korra blokki, see oli ootamatu, kuid sain hakkama. Tundus, et žüriile meeldis mu loovalik ja isiksus. Nad tänasid mind ja vabastasid aula järgmisele noorele. Koju jalutades jäi sisse küll tunne, et oleksin saanud paremini, kuid olen siiski vägagi rahul enda eneseületusega. Järgmisel päeval sööklas olles saadeti meie klassigruppi pilt teadetetahvlist, kust natukene otsides leidsin oma nime koos teiste 21 ägeda õpilasega, kellega saame koos muusikali kallale asuda.”

- Rasmus

Kes sa oled, Kai Tarmula?

Kes sa oled, Kai Tarmula, ja millega tegeled?

Ma teen väga mitmeid asju, näiteks olen lavastaja ja koreograafi rollis. Põhitöö on projektipõhine ja etapiti, kuna projektid meeldivad rohkem. Need algavad ja lõpevad kindlal ajal ja on intensiivsed. Minu päristöö on ühe ettevõtte juhtimine ja olen ka Haapsalu kuursaali juhataja.

Kuidas sattusite LÜG-i muusikali juurde?

Muusikali juurde sattusin seetõttu, et kunagi tegin kooliteatrit Haapsalu Gümnaasiumis (Kuuse tänaval). Kogu seda protsessi salvestasime stuudios ja kuna tehnika ei olnud veel nii arenenud ja ei olnud veel meie mõtetega samal maal, ei olnud nii uhke ja võimas. Siis kui valmis saime, siis esitasime seda nagu Playbacki. Üks hetk tuli minu juurde toleaeagne gümnaasiumi direktor Andres Ammas, kes ütles: “Kai, palun taasta muusikali vorm!”, ja tegimegi muusikali “Kinni läete teie”.

Mis hoiab sind selle traditsiooni juures?

Kuna see toimub juba viiendat korda, siis peab selles midagi ju olema. Ma arvan, et

see äge kogemus, mis sellest saab, ja see, et me teeme kõik tip-topini ja maksimaalselt hästi. Tulevad kokku väga kihvtid inimesed ja see on hästi tore, et ma annan palju ja saan palju tagasi ka. See koostöö, mis meil on, on super, ja see usaldus on väga hinnatud. Ma ütleks siinkohal, et noored ei ole hukas ja Haapsalul on oma vibe.

Mis on muusikali loomisprotsessi juures kõige raskem ja kõige emotsionaalsem?

Raskeks ma ei nimetaks midagi, aga kogu aeg peab olema energia üleval, kogu seda gängi tuleb motiveerida ja erksana hoida. See proovide aeg on lühike, aga pingeline, on madalseise, väsimust, energiapuudust. Ometi ei ole raske. Tähtis on järjepidevus, arvestama peab, et on palju igavat musta tööd - tantsude ja liikumiste puhastamine. Emotsionaalne - mitte midagi ei saa aplausi vastu ja see pingelangus on kõige mõnusam. See adrekas, mis sul enne lavale minekut on, see on kirjeldamatu ja väga äge tunne on peale esimest etendust.

Kas ootused on hetkel täidetud?

Ootused said casting'uga täidetud. Noored tahavad ise ka osaleda, nad on väga motiveeritud, teavad, kuhu nad tulevad. Start on õige, kõik on valmis seda tegema. Ja ma juba näen ära need tüübid, keda mul vaja on.

Mida te ootate selle aasta muusikalist?

Ma ootan, et see tuleks sama ehe ja vingene nagu teised, kuigi me ei mängi neid samu asju, aga iga asi ongi omamoodi. Me teeme seda ka põhjusega, kuna sellel on sõnum. Sellest tuleb midagi väga ägedat!

- Märt

Kuhu kadus müstiline

TT?!

Kas koroonaviis ta endaga?

Viimati oli Tõnu Tiitu nähtud koolis kevadel, peale koduõppe perioodi ta aga kooli tagasi ei jõudnud. Sügiseks oli kolmanda korruse kunagisse füüsika klassi kolinud juba uus elanik. Kas Tõnu Tiit lahkus vabatahtlikult või olid mängus suuremad jõud? Küsimusele leiad vastuse siitsamast!

Kas teile meeldis LÜGis õpetada?

Meeldis väga.

Mida jääte igatsema?

LÜG oli väga tähtis tükk minu elust, millest võtsin aktiivselt osa veel enne selle algust. Jään igatsema isegi mugavaid (kui mitte - luksuslikke) WC-sid. Igatsen ka vareseid, kes riigi kõige ilusamal avariiväljapääsu trepil pesaehituskoolis käisid.

Mis on teie edasine plaan?

Töötan praegult Noarootsi Gümnaasiumis väikese koormusega. Ülejäänud aja tegelen

enda väikeste projektidega. Praegult sean sisse oma väikest töökoda: pidime ehitama veel ühe abihoone, kuhu kolida jalgrattad, muruniidukid ja muu kola, mida ei raatsinud veel ära visata, et teha ruumi masinatele ja tööriistadele.

Mida teie pere arvab olukorrast?

Kõik suhtuvad asjasse rahulikult, kuna teatasin neile oma otsusest mõni kuu enne selle faktiks muutumist. Nii või teisiti oleks ma pidanud mõne aasta jooksul seda tegema: teisiti ei ole organisatsioonides võimalik normaalne verevahetus. Mõne aasta pärast ei oleks see muutus olnud kergem. Ma usun, et kõik juhtus õigel ajal.

Millised olid teie suhted kooli juhtkonna ja õpetajatega?

Ma usun et need olid head ja paljudega isegi väga head.

Mis te arvate LÜGi praegustest õpilastest? Kas on veel lootust või oleme juba hukule määratud?

Kuidas sa nii “vahvale” mõttele tulid? Ma arvan, et minu ajal olid noored samasugused “vasikad”, kuid ilma demokraatia ja nutiseadmeteta. Noorus on sarvede mahajooksmise aeg! Tänapäevased noored kasvavad nagu meie, tulevikuks! Teie tulevik on minu ammu möödunud tulevikust arvatavasti, keskkonna mõttes, keerulisem. Te saate selle tulevikuga hakkama ja maailm ei ole määratud hukule!

Kas lahkumine koolist oli teie valik?

Lahkumine koolist oli minu vaba ja põhjalikult läbimõeldud valik. Te vist ei kuulnud uste paugutamist?

- Lota

Soovime Tõnule jõudu ja jaksu uusi väljakutseid vastu võttes!

LÜG-i neiud hullumas? Sööklas töötavad uued ukrainlastest südame- temurdjad

Sinisule toimetusele siristas linnuke uudise - sööklasse on tööle tulnud lausa neli uut poissi! Nagu ukrainlastele omane, olid nad päris jutukad ja no ega ka meie kadedad polnud. Uurisime kõik välja, alates sellest, kas nad on vallalised, lõpetades Ukraina autohindadega. Ei saa mainimata jätta, et vestluse viisime läbi täielikult oma olematus vene keeles... jumal tänatud, et Sammy appi tuli! :D

Intervjuu tegime kahe tööolnud kutiga: Jaroslaviga (25) Ukrainast Harkovist ja Antoniga (20) Lääne-Ukrainast.

Vasakult: Jaroslav ja Anton. Foto: Aliis

Kuidas sattusite just Eestisse Haapsallu meie kooli kööki tööle?

See on pikk lugu. Tulime tööle kultuurimaja Q-Catering'i, kuid koroonatõttu suleti terve hulk kööke. Kuna koolis toitlustab sama ettevõtte, siis nii me siia tulimegi ja nüüd

kõik koos tööd teemegi.

Eestisse sattusin (Jaroslav) üsna lihtsalt tööportaali kaudu, kuhu saatsin kõigepealt oma CV. Kiiresti võeti minuga ühendust. Teisel päeval helistasin juba ise Q-Cateringi juhatajale ja kahe päeva pärast olingi Eestis tööol. Kokandusega puutusin esimest korda kokku alles Eestis, kuid praeguseks on töökogemust juba 7 kuud. Enne siia tööle tulemist olin ma muide SÕJAVÄELANE.

Mina (Anton) olen siin kokana töötanud 2 kuud. Lisaks on mul olemas ka erialane haridus, mille omandasin Ukrainas. Seal töötasin kokana kolm aastat, enne kui siia tulin. Praegu elame kahekesi koos 2-toalises korteris, mitte kaugel töökohast.

Kas olete vallalised?

(Sammy küsis "Kas olete mehel?" - meie enda küsimustes oli viga, oh well)

Oi ei, ei, ei, aitäh! Me saame olla ainult naisega abielus, mitte mehele minna:)

Aga muidu oleme vallalised...

Kas Ukrainas on ilusamad naised?

Oo jaa, seal on naised kordi ja kordi ilusamad. No mitte nii palju ilusamad, aga siiski ilusamad. Slaavi naised peetakse teadagi üle maailma ilusaimateks. Samas on ka Eestis palju sümpaatseid neiusid, kuid meie kodumaal on lihtsalt rohkem tüdrukuid ehk teisisõnu suurem valik. Võrdluseks - juba Harkovi linnas on rohkem inimesi kui terves Eestis kokku.

Kas autohinnad on Ukrainas odavamad?

Kallimad, oluliselt kallimad! Näiteks, kui siin maksab kasutatud Honda 4500.-, siis Ukrainas saab samasuguse auto 9000.- eest.

Mis suuruses jalanõusid kannate?

Oi, millised huvitavad küsimused teil on!(kerge naer ja vastused)

Üks kannab 43 ja teine 46 suurust.

Kirjeldage eestlasi.

Rahulikud, vääääääääääääääga rahulikud. Ma ütleks, et Eestis on reaalselt väga igav. Igav?

Jah, kohe väga igav, ei ole neid tegevusi, mis Ukrainas. Sellest tunneme puudust. Eestlased armastavad üksindust. Reaalselt ollakse üksteise kõrval, aga selline tunne, nagu ollakse täiesti üksi. Ma vaatan mõnda maja - see seisab, on korras, aga aru ei saa, et seal üldse elatakse/liigutakse, et seal üldse mingi tegevus käiks. Eestlased reaalselt armastavad üksindust ja omaette olemist. Ukrainas sellist asja ei ole.

Mitu kätekõverdust teha jaksate?

Oi, ei oskagi kohe öelda...no 100 tükki ikka järjest. Jaroslav oli valmis seda fakti ka tõestama.

Milline on teie lemmik eesti toit ning milline tundub kõige veidram?

Lemmikut nagu otseselt polegi, sest ega toit nii suures osas ei erine Ukraina tavalistest toitudest. Mis aga on teil siin veider - need on salatid. Eriti ei mõista me pastasalati (makaronisalati) võlusid, no jääb arusaamatuks see toit. Ukrainas sellist asja lihtsalt pole, aga ülejäänu osas on kõik suht sarnane.

-Mattias, Aliis ja Bix

Aitäh Sammyle, Varjele ja Google Tõlkele!

Tibust linnuks

Juba septembri esimestel päevadel olid sotsiaalmeediavood täis pilte, videoid ja tekste retsimistest, ristimistest, rebastest, jumalatest ja igasugustest muudest kümnendike ja abiturientide vahelistest naljadest. Lagased, täissoditud kümnendikud oma elu meeldjäävamatel läbielamistel (kas positiivses või negatiivses tähenduses?) ning seda pealt vaatavad ning naerda lagistavad kaheteistkümnendikud. Usun, et kogu seda teiste tralli eemalt jälgides ei olnud ma ainus LÜGi kümnendik, kes mõtles: „Mida küll meiega veel peale hakatakse?“

Sinilinnunädalale eelnenud elevus oli suur. Pidevalt võis kuulda kädistamist teemadel kas-sa-juba-tead-kes-su-jumal-on ja huvitav-kas-tuleb-kõva-möll. Esmaspäeva hommikul peegeldus nii mitmegi lennukaaslase palgeilt igat sorti erinevaid ilmeid (alates higistama ajavast ärevusest kuni eufoorilise elevuse- ni).

kas-sa-juba-tead-kes-su- jumal-on ja huvitav-kas-tuleb-kõ- va-möll.

Nagu meile teada anti, ei võinud me tegelikult kutsuda oma kaheteistkümnendikke „jumalateks“. See omakorda aga andis ruumi erinevate loovate nimede tärkamiseks: teiste seas oli jumalate asemel mitmeid emmesid, issisid, empse, mampse, papse, bosse, midrilinde ja parema nimetuse puudumisel ka mõni juhuslik „ou kuule“. Esmaspäeval sai iga kümnendik muna, mille

eest kombe kohaselt nädala jooksul hoolitsema pidi. Peale elevat esimest kohtumist suundusime aga koju munatantsu ja -laulu õppima.

Oma kogemust jagas värske sinilind Grete (10.H): “Lõbusaks läks kolmapäeva hommikul, kui kõik tibusid oma ristijatega ilusasti kokku said ja peale hakkas omamoodi missivõistlus

„Kelle tibu kõige rohkem sädeleb 2020“. Oli kohe ära näha, et sellel aastal läbimindud raskused ja piiratud reeglid ei takistanud meie lendlevate mõtetega kaheteistkümnendikke, kes igasuguseid võlunippe varrukast tõmbasid. Näha sai igasugu vahvaid kujusid ja ka meil kui tibusid oli vahva vahelduseks mitte mõelda selle peale, mida täna selga panna. Isegi kui su nägu samal ajal silmavärviga üle oli mäkerdatud. Sellel päeval said nalja kõik. Isegi õpetajad said paar kerge- mat naeru kirja, see on üsnagi kindel. Teise päeva hommik kulges üsnagi samasuguselt. Jällegi saime näha mampside ja papside loovust, nüüd läks seda vaja ka tibusid jaoks, kes oma muna suutsid ära lõhkuda. Karistus- si määrati suhtumisega „Mis ei tapa, teeb tugevaks“.”

Nädal möödus kiiresti – liigagi kiiresti. Kolmapäeval oli koolimaja peal kõikvõimalikke karvaseid ja sulelisi ning neljapäeval ühendasid tibusid sinised kostüümid, millelt kajastus iga kaheteistkümnendiku kujutusvõime ja eriilmelisuus.

Sinilindude mamps Liisi (12.H) kirjutab nii: “Kolmapäeva hommikul kooli astudes oli esimese asjana kuulda munalaulu, o-korrus

oli täis “imekaunilt” riietatud kümnendikke ning naerust lõhkevaid abiturente. Peagi oli kuulda ka kellegi valjuhäälsel karjet “KOMMIRÜNNAK!”, millele järgnes “KELLE KÄES ON PUMP?! Teel esimesse tundi olid aktiivsemad sinilindude papsid ja mampsid enda tibudele juba ülesandeid andnud. Valjult kõlasid Kaarli ja Gregori kolm sinilindu, kes sammusid trepist üles ning iga astme peal ütlesid selge ja tugeva häälega “Gregor ja Kaarel on parimad papsid!”. Mõni läks klassiruumigi iga paari sammu tagant prääksuga kükke tehes. Eks me ise nautisime iga-sugu tobedate ülesannete väljamõtlemist.”

Olen aga 100% kindel, et räägin kõikide kümpade eest, kui ütlen, et Sinilinnunäda la absoluutne nael oli neljapäeva õhtul toimunud sinilinnuks saamine. Hoolega hoitud muna kooliõues seisva tamme alla panemise ja õhtul aulas vande lugemise vahele jäid erinevad ülesanded, katsumused ja proovilepanekud, nii tiimitööd kui ka ise-seisvaid ülesandeid. Koolimajas liikusime ringi gruppidega ning pimesi, mis ei jätnud muud võimalust, kui usaldada end 100%

emmede-isside tiiva alla. Loodan, et seda keegi kahetsema ei pidanud, sest minule sai osaks elu üks ägedamaid ja emotsionaalsemaid kogemusi. Lõbu oli laialt ning midagi jälki sööma ega porilombis püherdama ei sunnitud kedagi. Üpris üksmeelselt otsustasime, et nii oligi parem ja et meil oli kindlasti sama vinge (kui mitte vingemgi) nagu kümnendikel teistes koolides. Õhtu lõpul väljus nii mõnigi (mina nende seas) koolimajast rõõmu- ja heldimuspisarates ning mu-nalaulu oli Haapsalu tänavatel kuulda hilise õhtutunnini.

Õhus oli hoidmise-, ühtsuse- ja peretunne, millega iga värske sinilind reede hommikul oma nime igaveseks kooli ajalukku kirjutas. Oli ilus, eriline, pühalik. Raske on nädala emotsioone sõnadesse panna..., aga ehk polegi vaja. Suur-suur aitäh teile, kes te Sinilinnuaja meie jaoks niivõrd eriliseks ja ägedaks tegite! Elagu!

- Värsked sinilinnud Elisabeth ja Grete ning 12ndik Liisi

Fotod: Kristina Saumets & Marlene Scwindt

Muusikalis osalejad enne meid

See, et LÜG-i muusikal tuleb taas, on meile kõigile juba teada- tuntud tõde. Kuid mis toimus eelmistel aastatel?

Miks lõpetas nii mõnigi osatäitja lõpuks EMO-s? Kes kasti ronisid ning sinna ka kinni jäid? Kes laulis mööda ja kellel käsi enne etendust kipsi pandi? Sinisulg kaevus minevikku ning tegi kindlaks, mis ja kus täpselt juhtunud on.

1. Mis muusikal, mis aasta, mis roll?
2. Kas laulsid esinemisnärvi tõttu väga mööda ka?
3. Kindlasti tegite õhtul proovides või ka päris etendusel lollusi või üksteisele prank`e?
4. Kui palju või kas üldse lava taga ka draamat oli? Näiteks?
5. Kulisside taga pidi midagi raudselt ka juhtuma (mõni äpardus, midagi läks untsu vms). Palun pane lühidalt kirja kõige hulumeelsem/naljakam/totakam vms lugu, mida siiani naerdes meenutate.

Britta Sool - olen 22 aastat vana, LÜGis õppisin majandussuunas. Lõpetasin äsja Tartu Ülikooli bakalaureuseõpingud ning nüüd olen ettevõtja ja vabakutseline kommunikatsioonikonsultant.

LÜGi esimene muusikal ehk “Valeühendus” aastal 2016. Mina olin peaosatäitja nimega Mia.

- Haapsalu teisel etendusel laulsin Cramo liikoval tellingul sõites korraliku kuke sisse enda salmi ajal, sest hääl polnud korralikult soe, aga show läks õnneks edasi.
- Väga palju rumalusi ei teinud ja mõned on ka sellised, millest koolilehes ei saa rääkida. Aga tuleb meelde, et näiteks enne Pärnu etendust lasi Andree panna Siimu käe EMO-s kipsi ja saatis Kaile sellest pildi sõnumiga “meil on probleem.” :)

- Draamat ma ei mäleta, meil oli väga hea sats, toetasime ja aitasime üksteist. Leidsin hoopis väga head sõbrannad kogu eluks endale.
- Eredamalt on meeles, kuidas katsete ajal tegime etüüde ja meie pidime etendama spordivõistlusi, kui äkki Kai ütles: “Nüüd tee nii, nagu sul oleks vigastus!” ja samal hetkel tuli mul ujumist imiteerides õlg liigesest välja. Väga tõetruu oli valust karjuda ja mäletan, et Kai jäi ka rahule. Hiljem muidugi oli reis EMO-sse ja aasta hiljem käisin ka sellesama hetke pärast õlaoperatsioonil, aga nüüd muigan, kui sellele mõtlen.

Terve saalitäis rahvast sai kogemata informeeritud sõnadega “Perse läks”.

Greete Tikerpuu - olen 22, LÜGis humanitaar. Tänapäevaks olen oma eluga jõudnud punkti, kus lõpetatud on bakalaureus Inglismaal ning edasised õpingud on küsimärgi all tänu hetkeolukorrale maailmas.

- “Valeühendus” 2016, Laura-nimeline tüdruk.
- Eks esimesed etendused möödusid ikka väriseva häälega, samas, kui väga mööda oleks laulnud, poleks mulle arvatavasti laulmiseks võimalust antud. Tahaks loota, et väga kõrva kriipiv ei olnud.
- Prank’e kui selliseid ei ole meeles, et oleks kellelegi planeerinud. Kui midagi oli, siis arvatavasti tuli see ikka spontaanselt kohapeal. Midagi eriti säravat selles osas ei meenu.
- Ka draama osas pean vastama igavalt, et miskit minu teada ei olnud. Kogu seltskond sai omavahel hästi läbi ning isiklikult “draamat” ei tajunud.
- Äparduste kohal tootsin välja kaks olukorda, mis kohe meelde tulevad

- **Esimesena** - nimelt nagu alati, oli enne etendust palju sagimist laval ja lava taga. Laval oli ka tavapäraselt esemeid, mis tuli sealt enne etenduse algust likvideerida (rekvisiidid, kotid jne). Jõudis kätte kell, mil rahvas oli saalis, pinge oli laes... Kardinad avanesid, aeg avalauluks ning laval seisis kenasti minu sinna ununenud veepudel, mida keset koreograafiat võimalikult märkamatuks jalgade akside taha lüüa üritasin.

- **Teiseks** olukord, kus osatäitjal sai laul lauldud ning dialoog peetud, lava taha minnes ununes mikrofon sisse ning terve

saalitäis rahvast sai kogemata informeeritud sõnadega “Perse läks”.

Kui rääkida millestki hullumeelsest, siis kõigile teadmata pani Kai mulle juuksuri juurde aja ning enne esietendust lõigati õlgade pikuseks minu tol hetkel poolde selga ulatuvad juuksed, mida on näha ka pildil.

Siim Jürise - olen 23-aastane. Õppisin humanitaarsuunas. Hetkel olen BFMis reklaami & imagoloogia viimasel kursusel ning töötan Red Bullis tudengite brändi juhina ning üritusturundusagentuuris konsultandina.

- Muusikal oli “Valeühendus” aasta 2016 ja rolliks Silver, üks peaosatäitjatest.
- Ma olin natuke enne muusikali kooliteatrit ja muusikat teinud, nii et närvi oli suht o. Mööda ka vist ei pannud.
- Prank´e ma väga kahjuks ei mäleta. Aga Sandril läksid ühe proovi alguses ilusad uued teksapüksid hargivahelt puruks. Mille kohta Kai ütles:” Ega noh, teksa ju vana hea trennipüks.” Sander sai kogu proovi päris hea tuulutusega teha.
- Väikesed draamad ikka olid. Väike linn ja kes kellega käis.
- Meil oli Brittaga üks vägev tantsukava, mis 2 esimest etendust ideaalselt välja tuli. Viimasel etendusel oli väike pahanus ja Britta tegi minu süül ootamatu

Sandril läksid ühe proovi alguses ilusad uued teksapüksid hargivahelt puruks.

salto. Ma siiani imestan, et ta kaela ei murdnud.

Annabel Triebstock - olen

19-aastane. Õppisin LÜG-is humanitaarsuunas, nüüd olen omadega Tallinnas, kus õpin sealses ülikoolis eripedagoogikat.

- 2018. aasta muusikal “100 aastat koolielu”. Selles käisid läbi viimatiste kümnendite lood, mille tõttu pidid muusikali osalised täitma mitut erinevat rolli. Pärast avalaulu olin ma ühe kandva rolli Marta ema. 1920 pildis mängisin lidat, Marta klassiõde. 1960. aasta pildis olin Ene ja ilmselt Mar-

ta õpilane. 1980. aasta pildis olin Angela, sama roll jätkus aastal 2010.

- Keeruline vastata :D . Võib-olla ühislauludes panin korralikult mööda, ma ennast väga ei kuulnud. Soolodega ma vähemalt puusse ei pannud. Pigem läksid mul sõnad meelest ja seda mitte närvi pärast. Ma pidin vahetult enne teist etendust lava taga jooksuma, et ennast närvi ajada. Suur enesekindlus tekitab laiskuse, mis veel omakorda tekitab näiteks sõnade unemise (räägin endast).
- Pidevalt käis mingi trall ümber kastide, mida me terve etenduse kasutasime. Kas nendega sõideti proovide ajal võidu, tehti nendega vähe ohtlikumaid manöövreid (näiteks lavalt alla), või pandi keegi lihtsalt kasti kinni. Ühel korral oli keegi poistest (mul pole aimugi, mis põhjusel) läinud kasti, mida teised ei teadnud. Min-di selle kasti peale istuma, ja teistel polnud aimugi, et keegi on kasti kinni.
- Ei mäleta, et oleks erilist draamat olnud. Arusaamatusi ja proovidest puudumisi tuli ikka ette, aga need polnud midagi katastroofilist. Kõige eredamalt on mul meeles see, kui etenduse peaproovis üks osalistest tervele trupile lajatas, et IG-AÜKS PUUTUKS VAID OMA REHA, MITTE EI VÕTA KELLEGI TEISE OMA. Pidevalt juhtus seda, et mõni ei leidnud oma reha lava tagant üles, sest keegi oli selle pihta pannud, muidugi mitte tahtlikult.

teistel polnud aimugi, et keegi on kasti kinni..

- Pigem jäi see nähtavaks vaid trupile ja lavatagusele tiimile. Laulus “Free your mind” pidid kõik tüdrukud kandma kombineesid (ehk aluskleite) ja kontskingi. Ühel tüdrukul tuli laulu ajal king jalast. Tal ei jäänud muud üle, kui see king lava taha lennutada, mis lendas minu mäletamist mööda ühe noormehe kõhtu.

- Birx

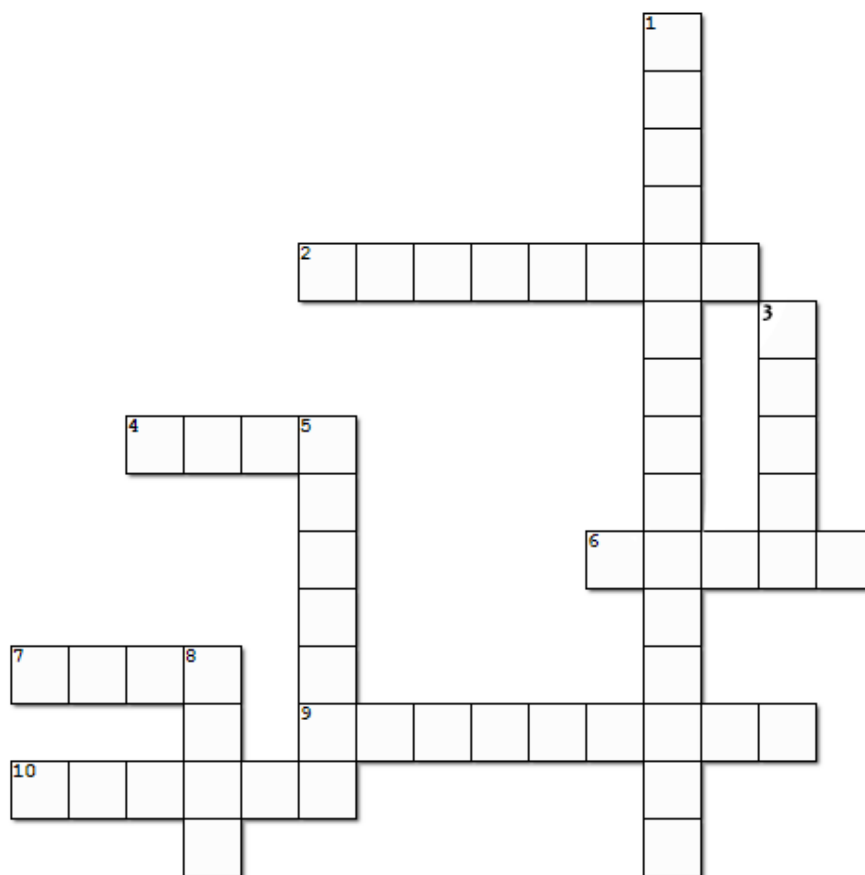
Meenutust spordinädalast :D

Fotod: Katrina Talving

Siia võid joonistada pildi või koomiksi või karikatuuri, kirjutada luuletuse või jutu ja seejärel pane meie postkasti.

Across

2. Sinisule uus peatoimetaja on ... (eesnimi)
4. Endine LÜGikas, nüüd Noarootsis. Näris nätsu ja oli muidu muhe mees. (eesnimi)
6. Mille palub Iro kirjutada neil, kes liiga palju hilinevad?
7. LÜGi õpilaste lemmikpood (ausõna ei ole seotud sellega, et seal jäätis soodukaga on)
9. Mitmendal korrusel on nututuba?
10. 105 oli enne geograafia, nüüd aga ...

Down

1. Monarhikandidaadid on, Mattias, Katarina, Kaarel ja ..
3. Söökla on liiga ... !
5. Sealt on pärit söökla uued kutid
8. ... on Jaani käes!

Peatoimetaja: Birgitta Vare

Toimetajad: Aliis Vatku, Liisalota Kroon, Elisabeth Sild, Grete Sallo, Liisi Suitsberg, Marko Suitsberg, Märt Õiglas, Mattias Metsalu, Rasmus Kuslap

Juhendaja: Tiina Brock

Kujundaja: Martin Noot